

[Bertel Dahlgaard.]

gældende Cirkulære først kom $2\frac{1}{2}$ Maaned efter, samt udtrykkelig nævner, at der blev trukket snævre Grænser gennem dette Cirkulære. Det siges senere, at Domstolene stod uden Vejledning med Hensyn til, hvad der forstodes ved „grov Forbrydelse“, „groft Forhold“. Det er afgjort, at der ikke fra den daværende Justitsministers Side er gjort opmærksom paa over for Anklagemyndighed og Domstole, hvad han selv sammen med Ordføreren her i Tinget fastslog med Hensyn til Betingelserne for at frafalde Tiltale for Personer over 18 Aar. Og hvordan vil det ærede Medlem forklare, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram, den sønderjyske Rigsdagsmand, ved Vedtagelsen her i Tinget udtalte, at de Bestemmelser, der er indsat i § 10, Stk. 1, vilde komme Hundredvis af Frontsoldater i Sønderjylland, som ikke har baaret Vaaben mod Danmark, til gode, medens det nu viser sig, at de praktisk talt ikke er kommet en eneste til gode. Det er mig bekendt, at den højtærede daværende Justitsminister har fastslaaet, at de paa-gældende Frontsoldater skulde behandles i Overensstemmelse med den Behandling, der blev Zeitfreiwillige til Dø, medens der netop her i Folketinget var den Mening, at der var et Skel mellem disse Frontsoldaters Optræden og de Zeitfreiwillige.

Martin Nielsen: Det synes, som om det fra forskellig Side overhovedet ikke kan forstaaes, at den Sag, der behandles her, vækker Uro i Befolkningen, og at denne Uro har givet sig de Udslag, der har været drøftet. I denne Forbindelse vil jeg gerne have Lov til at understrege, hvad der allerede er sagt af mit Partis Ordfører i denne Sag, at jeg tror, man bør holde dette fast — og det vil være klogt at gøre det —, at det danske Retsvæsen er ude for en Tillidskrise, en Tillidskrise, som bunder dybt i det danske Folk. Hvis man ikke forstaaer det, forstaaer man overhovedet ikke, hvad der foregaar.

Aarsagen til denne Retskrise er efter min Opfattelse den, at store Dele af det danske Folk ikke rigtig har Tro paa vore Domstoles Uafhængighed, at de ikke tror, disse Domstole staaer fuldkommen frit. Aarsagen til, at en saadan Følelse kan beherske store Dele af Folket og kan give sig de Udtryk, den har gjort, er ganske givet de skiftende Regeringer i Besættelsestiden og de daværende ansvarlige politiske Partier. Det var de skiftende Regeringer og de daværende ansvarlige Partier, som uden at blinke gjorde Danmarks Retsvæsen

og Danmarks Domstole til politiske Instrumenter, der brugtes, naar og hvor og hvordan man ønskede. Det er jo Sandheden om det, der skete i disse Aar. Man brød Grundloven, man gav Domstolene Direktiver, man gav Anklagemyndigheden Direktiver, man gav Politiet Direktiver ud fra ganske bestemte politiske Synspunkter, der skulde følges, og som desværre blev fulgt. Havde Højesteret, havde Domstolene, havde de øverste Politimyndigheder sagt: Det er os lige-gyldigt, hvad der paabydes os, vi har som Embedsmænd og med vor Æd over for Forfatningen lovet at ville rette os efter Danmarks Riges Grundlov, saa havde Sagen været anderledes. Men desværre, med Højesteretspræsident Troels G. Jørgensen i Spidsen gik Danmarks Retsvæsen med fuld Musik over til at lade sig bruge som et politisk Instrument i en bestemt Situation og for et bestemt Formaal. Det var, saa vidt jeg kan skønne, Paavirkning af Domstolene i saa udstrakt Grad, som det aldrig tidligere har fundet Sted, i hvert Fald under Danmarks frie Forfatning, og de hovedansvarlige for dette er der ingen, der har rørt ved. Troels G. Jørgensen, Thune Jacobsen, som har været den udøvende Kraft i disse Forhold, gaar fuldkommen frit omkring i dette Land, og ingen tænker tilsyneladende paa at krumme saa meget som et Haar paa deres Hoved. Er det saa underligt — man skal dog ikke kende meget til det jævne Folks ganske almindelige sunde Tankegang for at forstaa det —, at man siger: Naar det for kort Tid siden var Tilfældet, at Danmarks Retsvæsen kunde misbruges paa en saa grænseløs skammelig Maade, har vi saa Garanti for, at det samme Retsvæsen i Dag ikke er modtageligt for politiske Svingninger og Strømninger? Den højtærede Justitsminister har her i Dag gjort opmærksom paa det Forhold, som det danske Folk for længst har set, at der er meget stor Forskel paa de Domme, der faldt i August Maaned, og de Domme, der er faldet i December Maaned. Er det uforstaaeligt, er det en Tankegang, som denne Sal overhovedet ikke er i Stand til at sætte sig ind i, om der kunde være jævne Mennesker, der ud fra deres almindelige Retsfølelse og Retsbevidsthed spørger: Er der en Sammenhæng mellem det og den Linie, der fra den Regering, der udgik af Valget, offentligt er givet Udtryk for? Er det saa mærkeligt, om en saadan Tankegang kan opstaa? Jeg kan i hvert Fald ikke se det. Man argumenterer saa stærkt for, at man ikke med udenomparlamentariske Midler kan og